

31 March 2007

Ganj Weekly

شنبه ۱۱ حمل ۱۳۸۶

شماره سی و دوم سال دوم

اجتماعی و اقتصادی

گنج

سیاسی، فرهنگی

میلادالعبی یا په نړی کې د ستر معنویت او عدالت زوګړه

نورو وکړو یه شان به تولیزیو کارونو کې

برخه اخيسته او له ورخنیو چارو لري نه

و ه. محمد(ص) له شلو کلونه نه زیات نه

و چې په حرب الفجار او حلف الفضول

کې یې له نورو خوانلو سره برخه

واخيسته.

حرب الفجار خلور کاله دوم

درلود او د محرم د معاشر او د کېږي د

قادست او حرمت میالو په موخته تر سره

شوي او حلف الفضول درېش قسم د

خوانلو یوډه تړه د چې د هېټي له مخې به

دوی د مکی دنه د بې عدالت او ظلم

مخنیو کاوه او مظلوم بې په د تبری

کونکې له تبری ژغوره.

محمد(ص) د عمر په خلوپښتم

کال د افغانی فرمان تر لامه کړ او د دې

فرمان له مخې دار مسالت بې تر غایبی

شو، خو خلک د الله(ج) برحق دین،

مساواتو، تولیزی عدالت او د تبری او

فساد په پراندې جهاد کړ او سوی.

پاتي ۷ مع

لاسته راولې او معمولی ژوندې په درلود.

کله یې په کرونده کې کار کاوه، کله یې

و ه. محمد(ص) له شلو کلونه سوداګرۍ کوله.

د پېغه ویشت کلنه پر مهال یې

د عربو له یوې بدایې پسخې له پاره چې

خالیکه نومیده بهه مضارب سوداګرۍ

کوله چې بیا وروسته ورته د دې

پسخې له خسرواداوه کولو

وړاندې وړو ده هم ومانه.

محمد(ص) ژوندې په

لورو او ژورو کې لکه یو عادي

انسان ازمایل کپه او وړخ تر

ورڅ لکه پولاد د ژوندې کوره

کې پځهده، او میانت بې تر لامه

کاوه.

محمد(ص) د خواهی په

وخت د یوډه امنی، ربښت، مین او با

ارادې انسان په توګه تولی ته پراندې

شو او د بهه اخلاق او خویونو له مخې

په دخلکو زونوتو، لاره ومومنه.

د خواهی په مهال یې، هم لکه د

په پېک فال او پېکه ستر که کل کېدل

او زیاته پاملرنه ورته کپه.

د محمد(ص) ژوند له لورو او

ژورو ډک، نوموری د شپږو کالسو

ماشوم و چې مورې هم له نړۍ سترکې

پېک کړي او په دولس کلنې کې په خجل

ورکړو، همدا و چې

محمد(ص) یې هم یوې بیابانی

پسخې ته چې حلیمه نومیده

اور کړ.

حلیمي لوړۍ ونه

غوبنل چې محمد(ص) د

شېدو ورکولو له پاره له خانه

سره یوسمی، خو کله چې بل

ماشوم یې د دې کار له پاره ونه

موند، راهله او دې یې له خانه

سره بوله.

د حلیمي کوره د محمد(ص)

په ورکه سره د دوی یې ژوند کې په

والی راغې او له همدي امهه نومورې

عبدالمطلب نومیده وکړه.

عبدالمطلب دا مهال د مکی د

قېیش مث و او د کېږي ساته ورته

د محمد(ص) میلاد یا زوکړه د

نړۍ په تاریخ کې یو خانګړۍ خای

لري، حککه محمد(ص) په خپلو هڅو

او هزارزو سردد بشیرت پرسخليک

بسدل کړوا نړيو الو ته یې دا وښوده

چې خنګه کولی شي د تبری او باطلو

په وراندې ودربری او په خپلې روا

مبارزي او جهاد سره، تولیزی عدالت

تینګ او حق ته لار پړانېزې.

محمد(ص) د ۵۷۱ زبدين

کال دربع الاول د میاشتی په ۱۲

مد نېټه د مکی په بشار کې نړۍ ته

ستګې پرانستې. پلارې عبدالله او

مور یې اهنه نومیده. د مکی د فرقیشو

دق دېنې هاشم په قېسلې پورې یې

اره درلوده. پلارې له زوکړې خڅه

محکي له نړۍ سترګې پېټي کړي وي.

د ده روزنه او پالنه یې تکه چې

عبدالمطلب نومیده وکړه.

عبدالمطلب دا مهال د مکی د

قېیش مث و او د کېږي ساته ورته

د مکی د

د مکی

حریت از خبرنگاران، مبنی بر افزایش دشواریها فرار از
کار روزنامه نگاری در افغانستان را بر اینگیخته است، در
حالات و محاذل داخلی نیز بازتاب های حساسیت
برانگیز داشت.

گردن نهادن دولت به تبادله اسیران طالب با
خبرنگار ایتالوی، بیانگر آنست که دیگر طالبان در
پایگاههای که در داخل کشور برای خود ایجاد کرده اند،
در موقعیتی نیستند که بتوان از طریق فشار و اعمال زور
آنها را به عقب نشینی از خواستهای شان و دار ساخت،
همچنان این رویداد ضعف و ناتوانی نیروهای دولتی و
ناتورا در رویارویی با طالبان به نمایش گذاشت.

بدنبال این رویداد بقیناً طالبان تشویق خواهند شد تا
پرسه گروگانگیری را گسترش دهند و برای به اسارت
گرفتن چهره ها و مقامات مختلف بصورت گسترده
برنامه ریزی کنند و درین میان خبرنگاران، بسویه
خبرنگاران داخلی آسیب پذیر تر از همه خواهد بود.

از سوی دیگر عدم توجه دلسوزانه مقامات دولتی
نسبت به سرنوشت یک خبرنگار مستقل افغان، ادعاهای
دهن پر کن این مقامات را مبنی بر حمایت از آزادی بیان
و معنویت کار عرضه روزنامه نگاری به شدت زیر سوال
برده است.

به نظر میرسد که مقامات مسؤول در برابر این
پرسش که هنگام گفتگو و معامله در مورد رهایی
خبرنگار ایتالوی چرا به رهایی اجمل نقشندی توجه
نکرده اند، پاسخ روش و قانع کننده ندارند.

باید ساتاکید خاطرنشان ساخت که هر گونه
فروگذاشت در زمینه آزاد سازی خبرنگار اسیر افغان،
شک و تردید هارا در مورد تعهدات مقامات دولتی در
حالات مختلف داخلی و خارجی برخواهد انگیخت و
چهره حاکیت کنونی را مکدر خواهد ساخت.

حمایت از آزادی بیان مستلزم تلاش در راستای
تامین فضای مصون کار برای خبرنگاران است و بدون
تحقیق این اصل، اعتماد مردم نسبت به دولت کمرنگ تر
خواهد شد.

اره درلوه، پلاره، له زکری خخه
مخکی له نزی متوجه یعنی کری وی.
سره بزه.
دده روزنه او پالنه بی نیکه چی
عبدالطلب نوهده و کره.
عبدالطلب دا مهار د مکه د
قریشو مشر او د کمی ساته و رته

ماصوم یه ددی کار نه پاره و نه
موند، راغله او دی یه له خانه

سره بزه.

د حليمی کورته محمد(ص)
په وریگ سره ددوی په زوند کې به
والی راغی او له همند اهل نومورو
ماشون ته ددی کورني غړو له خوا

نیکه عبدالطلب هم له لامه ورک. له
وخت د یوه امین، رضتی، مین او سا
اوسمیده.
محمد(ص) لکه د یوه عادی
وکړي په شان له خبل ته سره د زيار او
د خواي، په مهار په هم لکه د

محمد(ص) د خواي.
د خواي، په خبل زوند اړیساوی

وخت د یوه امین، رضتی، مین او سا
اوسمیده.
محمد(ص) لکه د یوه عادی
وکړي په شان له خبل ته سره د زيار او
د خواي، په مهار په هم لکه د

اولین فابریکه لپنیات در بغلان افتتاح شد

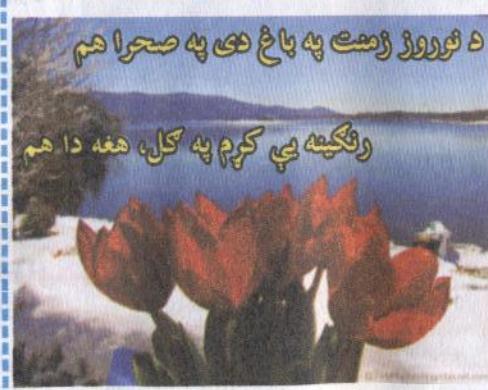
زراعت(ب)ستگی دارد و آنها
یخواهند مالداری را از طرق این
فابریکه رشد بدنه محمد علم اسعف
زی والی بغلان نیز، فابریکه را برای
مالداران مهم خوانده، اظهار داشت
که عایدی را که مالداران میتوانند با
فروش شیر از فابریکه بدست آورند.
با عرض شرکت اقتصاد شان میشود و از
طرف دیگر، از محصولات خارجی
جلوگیری میشود.

صد مدلی یکن من از مالداران ولایت
بغلان گفت که او راس ګاو دارد، اما
شیر آنها در گذشته بازار خوب
نداشت و بعضی اوقات خراب میشد.
این مالدار افزود که آنها قبل اماشی

پنجصد تانه صد لیتر شیر را به
لپنیات مانند پنیر، چکه و ماست
دارد ولی در قدم بعدی، ظرفیت آن
به بیش از دو هزار لیتر شیر
خواهد رسید.

او از دوکه تاکنون صدها مالدار
برای فروش شیر موادی شان به
فابریکه که شصت کارگر به شمول
ده زن به کار گماشته شده و با
ملشین های مدرن مجهز است. ثبت
نام کرده اند.

دکتر Bram Schreuder
مسئول فابریکه و رئیس کیت
هالند برای افغانستان در ولایت
بغلان گفت که فابریکه در حال
حاضر، ظرفیت تبدیل نمودن

د نوروز ورخ

نوروز دنسی کال د
رابرېلولو ورخ ده او افغانستان بيا
داسی هیواد دی چې زیباتی سیمی
په د نوروز له زارلو سره له
سمسوري او نوی زوند پیلېږي.
د بیهه له زرگونو ګلونو
راهیسي را روان دی، هر کال
راوکړۍ، شنبلی سارانو

پرلی راخی، ګلونه او
شنبلی له خانه سره له او د خلکو
سمسوري او نوی زوند پیلېږي.
د بیهه له زرگونو ګلونو
راهیسي را روان دی، هر کال

پاتي ۷ مخ

پرواز به

استانبول

Kam Air

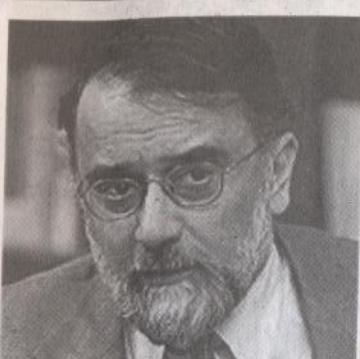
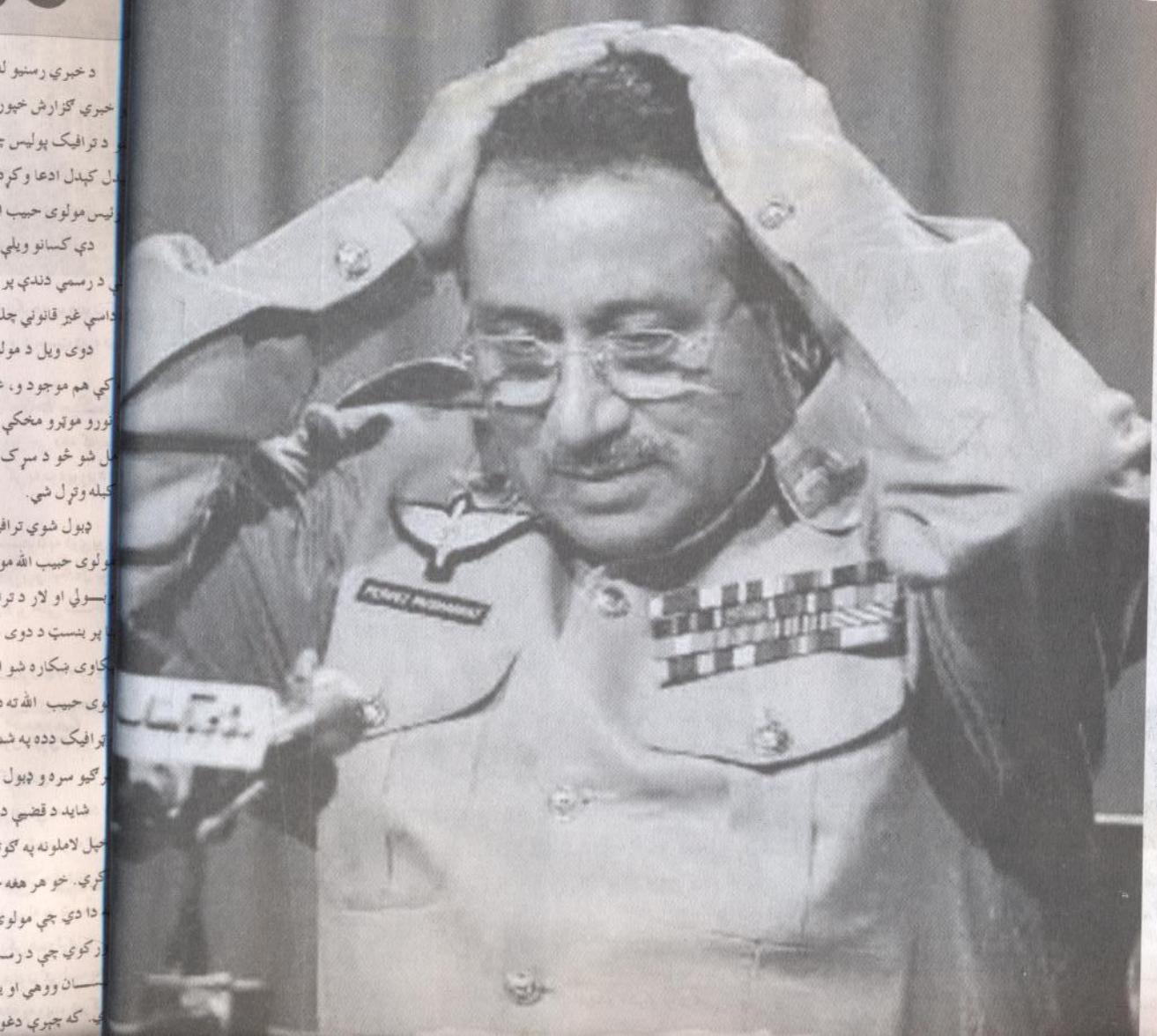
Fly To
ISTANBUL
With Us

مشکل در اسناده خروج

برگردان: داکتر زیر

منتشر شده در واشنگتن پوست ۲۴ مارچ ۲۰۰۷

نوشته احمد رشید

در بحران فزاینده اخیر پاکستان، صرفنظر ازینکه بر سر پرویز مشکل چه بیاید - اعم ازینکه وی بلحاظ سیاسی زنده بماند و یا نی - آنچه که واضح است، وی دیگر به دوره انتقال قدرت خویش پای نهاده است. مشرف نمی تواند بر روند طالبانیازاسیون (طالبانی شدن) پاکستان مهار بزند یا کشاورش را در جاده دیموکراسی به پیش ببرد.

از ۹ مارچ به اینطراف، یعنی از زمانیکه مشکل رئیس محکمه عالی پاکستان، چودری افتخار محمد را برطرف کرد، اعتراضات عمومی و نیز سرکوبی خشونتبار جامعه حقوقدان و مطبوعات توسط پلیس واستخبارات پاکستان روز بروز اوج یشتری گرفته است.

بحث های پیچیده قانونی در اطراف برطری چودری افتخار از ریاست دادگاه عالی پاکستان بدور یک حقیقت بسیار ساده دور می زند: در سالی که مشکل می خواهد دوره ریاست جمهوری اش را در یک انتخابات مسلمان ساختگی - پنج سال دیگر تمدید نموده و در عین حال فرماندهی کل

غرض جلب حمایت شورای ملی به منظور رهایی زورنالست است رسوده شده افغان، نهادهای زورنالستیکی خیمه بی را مقابل تعییر این شورا بر افراشتند. اجمل نقشندی زورنالست افغان، حدود سه هفته قبل در هلمند توسط طالبان اختطاف شده و تاهنوز در گروگان آنها قرار دارند. خیمه یاد شده که با تاریخ هشتم حمل بر افرشته شد، شعار های چون (اسرات خبرنگاران اسارت اندیشه و بیان است، وزارت فرهنگ و جوانان باید نقش خود را در رهایی اجمل نقشندی اینسانیاد و... نیز با خود دارد.

احمد ضیا - و معاون کمیته دفاع از زورنالستان در مورد گفت: ((عدم توجه دولت در قسمت رهایی خبرنگار افغان، کمیته های زورنالستان را به این اقدام وادرارساخت.

رویدادهای
مهم داخلی

و

ي

ر

ه

م

ك

م

د

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

و

ر

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

ش

ان

د

ن

ه

م

ل

ه

ن

قانون ټاکونکي يا د قانون

تھر پیپو لا ندی کوونگی

د خبری رسنیو له لار د دری د هیاشتی به شپړمه
پو خبری ګټرش خپور شو، چې د هڅه به لم کې دری
ټولو د تراپک پولیس چې له لوی خارنوال سره پو خای
لیدل کېدل ادعای وکړه چې د کابول د ولايتي شورا
ډونیس ملوی حبيب الله له خوا پېښل شوی دي.
دي کسانو روپلی چې دوي د کابول شار به یوډه سمه
کې د رسمي دندۍ پروخت د تراپکو د تنظیم پر مهال
له د اسامی غیر قانوني چلنډ سره مخ شول.

دوی و بیل ۵ مولوی حبیب الله موثر چی دی خپله
 به کی هم موجود و، غونبتل ۵ سر ک د چب لاس خنده
 پر نورو عتوبره مخکی شی، خو ۵ نوموره دی اعمل دی
 لامل شو خو ۵ سر ک بلده خوا هم د موتو رو د گتنه گونه
 له کیله و تول شی.
 چبول شوی ترافیک پولیس ولی چی دوی غونبتل
 د مولوی حبیب الله موثر بسپرهه د سر ک خبل لاس ته
 راوسوی او لار در ترافیکو پر منع پر اینزی. د ترافیکو د
 وینا پر یسته د دوی دا کونه مولوی حبیب الله ته د خان
 سپکاوی بشکاره شو او د وینا پر یسته د دوی دا کونه
 مولوی حبیب الله ته د خان سپکاوی بشکاره شو او دری
 ته ترافیک دده به شمول د خو تو له خوا په لامن، لفتو
 ولر گیو سره و د بیل شد...

شاید دقیقی دوازه خواهی دموضعی به از خپل
- خپل لاملونه به کوتاه کری او خانوونه برات
ورکری. خو هر همه خی به دی ترا و حققت لری.
همه ۱۵ دی هی مولوی حبیب الله ته هبیه قانون ۱۵ اجازه
نهز کوکی هی در سمعی دندی پر مهال دی دترافیکو
بولیسان و هوی او ای دی هفتو ۵ بیولو امر صادر
گردید. که حسنه همینه است اینکه این امر از

بران به خلیج کی ۱۵ بر تانوی مائیوان بیو
برستایان د خیلو اسیر شمیو مایو گانو د روختیا به ارد
الدینه شودکی او هفتو ته بی د روختایی هر سند
رسولو خوشتند کی ۵ ،
د بر تانی او بیان تر منع به خلیج کی ۱۵ بر تانوی
ماهور گانو د یونی پر سخنجه له خود خاور اهی سی
روانه ۵۵ او تر اوسه بی د حل لیزد همیش خر ک نه لیدل
کیکری.

کولو سره غواری، دولت بی نشانه کری او هله کمزوری و ساتی، دامی کسان په پلاینیزه او مسازه ای شوی شکل اعمال تر سره کوی، تل ستونزی راوا لاروی او دولت د ستونز و ترهنیع ایسار او مصروفه ساتی.
د ۵ لت د ناکامه عناص بخلمه به دولت کسر

رایتول شوی او مازهانی شوی عمل کوي، دا له لومري
سر شخنه تبروتهه و چې نږيوالي ټولني د طالبانو له
په ځلول وروستهه واک هغه چاهاته و مسارةه چې په وار
څخه ګښد کړ.

ستونی د مازنوبه هبیر حای بیوی او هر تنه پی و سنت
یو شمیر خپر و نکتی د پاکستان به شمایل وزیرستان کپی
ورتهه لام و روشی خپل بکوزار کوی.

په دولت کي د لسونوي د هارانو په توګه د جنگي
جنایتکارانو او جنگره هارانو خای پر خای کېدل، نه
بوازې دا چې د دولت مستې په ولروزلي، سلکي له
دولت سره د ولس واقن په هم رامخته کړ. دولت په
حققت کړ دا مهیا په یه د دوه لایه ولا دی او

مجبوره دی له دی دوو لارو شخنه يوازي يوه لار غوره
کړي، چې يوه يا د قانون د تګنيټست او بله بهي د قانون د
مانټولو او له چګړه هارانو سره د دوستي او مدارا لاره
بلل کړي.
خو دولت خپل ژوند يوازي له وس ————— په
دوستي او هلاټر کې واهمېندي شي.

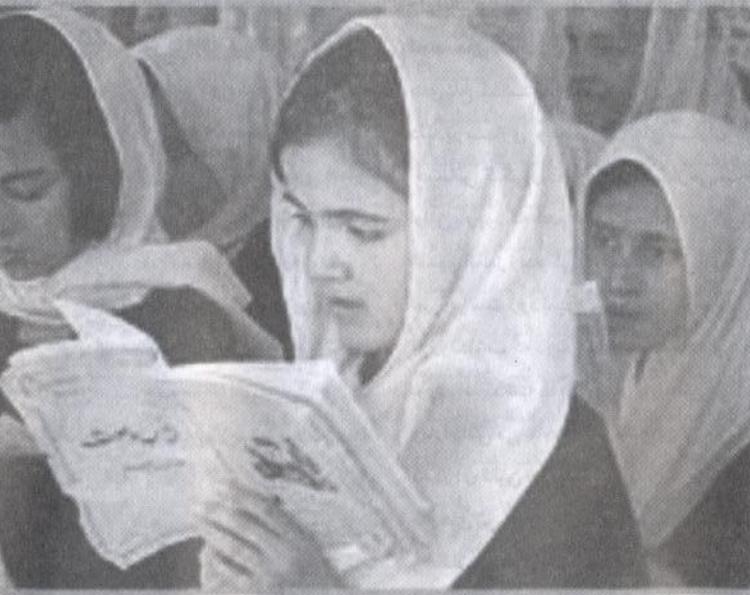
چې د کورنيو جګړو پر د وام په تېرو پېشخو کلونو کې په
پره له پسی دول د یو سپېر زور همندانو له خوا تر مسره
کېږي. پر او منې دولت چې تر ټولو زیاته نیو که کېږي او
د ولس سپېر د نړیوالو باور یې هم په دی هکله تر لاسه
کړی نه دی، هفه د فانون نه ټینګښت او د جنایتکارانو
نه تعقیب او نه محکمه کول دي.

د تهی په خلاف اوستني دولت ونه کړي ای شول د
لوبي سوچي پهړکري او اساسی قانون د ولس او نړيوالو
د مقاعدت تر کړي، پلي کړي، یې د پېغله د دولت یې
کفایتي پسي. دولت تر دي پخوا هم له دامې مستونزو
سره مخ و او په دي برخه کېي یې غوش اجرات له
درلولد. د بېلګۍ په ډول د هوای چلنډیخوايی وزیر
داکتر عبدالرحمن وزنه، د کابل پوهنتون د محصلینو
وزنه، د حاجی عبدالقدیر وزنه، د جلال اباد تور خم پر
لار د خلکو قستل عام او په لسکونه نوري پېښي هه
جنابتونه دی چې تعقیب شروي له دي او د عاملينو په

امنی سرہ نیجے پہ نئھے تار او لاری.
۱۵ ا د انسانی کولئی له خانگرتیا و خد دی، جی بو
تو لوله تل د تولیز عدالست په چور لیز جزوپربری او د
عدالست په تلو سرہ، له منځ خي.
اوسم جي زموږ به هواد کې جګړې او نا امنی د
تهرو د ډېش کلنو بسی عدالثو دوام او زېړوند ۵۵، نو په
دامي شر ابطو کې د څنانو تر پښو لاندې کول او د
بعد اثيو پر اختیا، ننۍ نسبي مسولي او خزان دولت ته
څخو مرہ متر ګواښ چور بدای شي.
۱۶ قالوون تر پښو لاندې کول په د لویه متنونه ۵۵،
د قالوون تر پښو لاندې کول په د لویه متنونه ۵۵،

سیمیزه زد هر کسی دو دزو خانه بیواری بوده، در
 کری، چی بوده بی د قانون د تینگنیست او بله بی د قانون
 ماتلو او له جگره همارا تو سره د دوستی او مدارا
 بدل کبری.
 خو دولت خیل ژوند بیوازی له ولس —
 دوستی او هلاتر کی داده منو شی.
 چی هماغه د قانون د تینگنیست او د معافی
 فرنگ پای او محکمی ته د مجرمانو او جنایت کار
 را کارل او د کولیز عدالت تینگنول دی.
 همیدی امله د چی له قانون ماتلو او کلوبوچرو اهندخته

پہ کابل کی پیشتو بسوونجی پیلپری

کوی زوارت سلاکار صدیق ویرا وای چی دپشتتو
پسونو خبو د پیل کیدو به ازه بی لومهی له ملي شسورا،
عامو و گرو، مدیرانو او پسونیزو کاریوهانو سره خبوبی
و گرچه او دی پالانه ره رسیدل چی به اویس مهال که داید
د کابلن په هو پسونو خبو که پېشتو زمسه د پسونوی او
رزوی لوي، پیل کړي چې ۵ پېشتو زده کونکو شمېره
پکي لوړ ۵۵.
مشاغل ويږاوولیل چې سې کال به شاو خوا شسل زرهه زده
کونکي له دغې نوي لري، خڅه کتهه پوره کړي.

دا چې به کابسل کې پېښتو لې پېل کړي نو دی تا
 اړتیا لیدل کړۍ چې ددغور زده کونکو لپاره ضوو
 هم به پام کې ونول شي، حکخه چې به کابسل کې
 مېشتتو پېښتو بنوونکو هم تر دي مهاله به دري ز
 تدریس کړي دي او پاشی چې د پېښتو مضمونونو
 بنوولو به سرخه کې ستوزې ولري، خود ډو
 وزارت واعي چې دا سکونزدې هم نه ۵۵ هېډو کړ
 یاد شوي وزارت سملانګار صدیق ویرا واعي چې د
 موخي ۵ ډوره کولو لپاره بسه نوی مشونکې به
 وکړماري.

د یو ہنی وزارت و ائی چی بے او س مہال کسی بے
خانگر و پینتو ٹولکیو د جو یار لو پور کر کر ی ۵۵
اور دھ مہال لپارہ بے پام کسی یاری چی د یہو اد بے تو
ولایتو نو کسی بے دوارو رسمي ڈبے یانی فری او پینتو
کسی بے کر کی.

او همه په دی تو که چې انتدابی زد کړي به د ماښو
 به مورنۍ، زې به وروسته به ورمړه خېنې مضمونو
 دوته زې پېلېږي، چارو داکې استدلال کوي چې به د
 کولو رهه به د افغانستان تول زده کونکې په پښت
 درې زبو لاسېرې پیداکړي.
 پر دی سره بربره به د اساسی قانون کې راغلې نوری
 بیزې زای هم د ټوګه مضمون پسنه توګه به خپلو
 کې ضرول کړي

وای چی په کابل کې ټکنی پشنټون مېشته میمه می شستو
لږي.

د کابل ګنډ پار پېښتو زېي زدہ کونکی د پوهنې وزاري
غې پړیکو ټه هر کلې وای او اسندال لکو چې
پېښتو تو ليو له پېل سرد بے دوی به دې و توانېږي چې
سمه تو هېڅلې زدہ کړي پر مخ بسوزی، دا مهال بې
هدامسي زدہ کونکو خڅه د خو ته خرکندونو ټه غو

د اسامي قانون د ۴۳ مي مادي له منخي دولت مکلف
دی چې په تول هبوا د کي د متوازن معارف د عاملو او

د منځیو اجاري زده کړو د تامين لپاره اغږم پروګرام
و ضعه او تطبيق کړي او د مورثو ټېو د تاریخ لپاره په
هڅو سیمهو کې چې پړچ خوبی کېږي لاره واهزه کړي.
د کابل مېشتو پېښتو خوانداو او روپاندو جرګه کې چې
د هښداری کلتوري ټولني په اړانه کې یې له خو کلنو
راهیسي به مورثه، زې د ۵۵ کړي د حسته غږښته کوله

خبره کمر.

پیاد از ادی خوشونکو مرسته غواصی او تولو خبیخوالو
ته اعلانوی، چه مور به دختی به هر هفه زینه چه مور
تی چیبول امسانه وی، راغلی همه مقایل چه د
خیخوالو په کنیده وی، خیری کم و او هم د هر قسم له
ملپالو نه غواص و چه د خیل ملت د خدامانو او خیانسو
عکسونه چه د خیل ملت دزوندی کولو او وزنلوبه برخه
کی می کار کمی، دلو د کهون له فهرست سره
ورواستی، خکه چه د کار به د خیخوالو د وینتابه او
ده فرم د کار کوونکو د ویری او
هیله منی له پاره دهه گتیور وی.

ههاد باب، خدای پیوندوکی او ملت دوسنه و اکمانه لاری
د «ازادی شرق» د لومری کمال او و لسمه کهف افغانستان ته
خاصه شوی د اعلیحضرت امام الله خان به خدمتونه غړه بدلي،
د ایران او افغان بر بولاني بي بحث کړي او بیا د افغانستان
دولتي نیسانونه په رنګه ډول خباره کړي او هم بي د افغانستان
د نیسانونه د نظماهامي متن په کې خپور کړي د.
د «ازادی شرق» د اورم کال ۲۹ کې د افغانستان د خبلواکي
د لسم جشن په مناسبت په برلن کې چاپ شوي، خو پفمان د
خبلواکي او پرم پلوي ده او تراوکلو زیات وخت کېږي چې
تل پې د پادشاه او د افغان ملت د تکړي او لوړ نامه تبلیغ کړي او
کړوي یې. په راتلونکي کې به د اعلیحضرت امام الله خان
او افغانی ملپالو په خانګړې په ماملنه په منظم ډول د توګه ټه
جشن په ورځو کې په پفمان کې وپشل شوي او په دې توګه ټه

ههاد باب، خدای پیوندوکی او ملت دوسنه و اکمانه لاری

نېړه شوی او هم د کابل ولايت په اعلان چې د جشن ساحي
پوهه انجليسي لزه سلالي ده او دا کنه چې به د
افغانستان کې نشر شوی نيمه افغانی بهه.
د «ازادی شرق» له هنجي نه بشکاري چې
باید د بقري او د لاق په خاکي په درېشيو او ماده چادریو کې
اعلیحضرت غازی امام الله خان پوره هالي مرسته
ورسرو کوله، بشني د اهاني حکومت ته مقوط
ورسروه کوله، بشني د اهاني حکومت ته مقوط
ورسروه کوله، بشني د اهاني حکومت ته مقوط
د اسبي روپنانوی: د «ازادی شرق» خبرونه چې د افغانستان د
خبلواکي او پرم پلوي ده او تراوکلو زیات وخت کېږي چې
استقلال ته فوق العاده ټکني وروسته نوری ټکني
کړوي یې. په راتلونکي کې به د اعلیحضرت امام الله خان
ونه مومنلې.
حبيب الله رفيع

ههای مرموز احساساتش می پریدند و تن بیمار
خیالش آمد زمانی پرنده یی بود آزاد، اما به خاطر
این که همیشه همین جاماند و قالین بیافد،
پربالاش را بسیه بودند. خودش را پرنده یی
یافت که به هر سو می پرید. بال و پرداشت. میان
کشتزارهای سرسبیز و درختهای پرشگوفه ...
هر جا که دلش می خواست، می پرید. احساس
دل انگیزی برایش دست داد. فکر کرد که نباید
لحظه های شفاف و زیبای زنده ګیش را با خاطره
های تلخ گذشته هامکدر سازد. آفتاب و هوای
دلپذیر بهاری و عطر خاک های باران خورده
احساس ګنگی رادر وجودش بیدار می ساخت.
اولین بار بود که طعم شیرین لحظه های گریزان و
سوق انجیز زنده ګی راحساس می کرد. دیگر
نمی خواست زود بمیرد. دیگر نمی ترسید. دیگر
آرزو نداشت که دوباره به سر دستگاه قالین بافی
برود. اما گذشته های اختیار به یادش می آمدند
چشم های حلقة شده اش می ترسید. پیشتر
به خودش دقیق می شد. به فکر فرومی رفت.
دلش راغم بزرگی زجر می داد. در چینن لحظه
ها باز هم صدارامي شنید که غضبانک می
گفت:

«رعناء، قالینچه را تمام کن. توریست ها
منظر هستند.

ناگزیر به سراغ دستگاه قالین بافی می رفت. اما
بیماری و سرفه های پیهم مجالش نمی دادند که
به درستی قالین بیافد. به بستر می افتاد و سرفه
می کرد. از شدت درد به خود می پیچید. بی حال
می شد و نالش کنان مادرش را صدامي زد. اما
کسی به یادش نمی رسید. همان طوری که خیره
خیره دور دست هارامي نگریست، چند قطره
اشک پیش ای اختیار روی ګونه های لاغرین
واستخوانیش لغزیدن. آرزوی در دلش جان
گرفت. کاش می توانست خودش را از شر

د استان هفتله: بوی خاک های بارخورده

نوشتہ: قادر مرادی

رعناء ریام حویلی بود و از عقب دیوار فرسوده
دور دست هارا نگاه می کرد. تماشای کشتزار
های سرسبیز و درخت های پر شگوفه احساس
شعله ورمی گردید و باز هم رعناء بایر حمانه
لت و کوب می کرد. رعناء این ګپ هارا خوب
می دانست. اما این بار هر ګونه لت و کوب
رحمان بای را پذیرفته بود. دیگر نمی خواست
از خشم و غضب دیوانه وار رحمان بای بترسد.
چنین هوای لذتبخش و تماشای درخت های
کرد اولین بار است که این ګنبد های ګلی
پر شگوفه و کشتزارهای سرسبز رانی
خواست از دست بددهد. فکر کرد لحظه یی این
ګونه زنده ګی کردن به همه چیز می ارزد.
شکم برآمد و بلند، گردن پر گوشت و چشم
های پرخون رحمان بای به نظرش نمودار
شدند. احساس کرد که امروز از امنی ترسد.
از این احساس لیخندی بر لبانش راه یافت.
رحمان بای به نظرش کوچک و ناتوان آمد. در
دلش گفت:

«پیگذار هر چه می کند، پکند.
فکر و خیال رحمان بای را از سررش دور کرد.
«رعناء، قالینچه را تمام کن. توریست ها
پروانه های احساس و خیالش که ګویا پس از
منتظر هستند.

قالینچه هایش. همه حیران می شدند که
چنین قالینچه های ظرف و زیبارا چګو
باشد. همه به هنر او آفرین می ګفتند. پدره
بار که قالینچه های رعناء بای بازار می برد، با
های پر از پول بر می گشت و با خوشحال بودش می باید و
اگر یکیش مرد،

«همه خوش گردند. توریست های حیران شن ګیرم، فهمید
قالین باف دیگر،
حیران ...

دو سال پیش همین که پانزده ساله شده بود مه می خنیدند. از
خانه، پدرش به خانه، رحمان بای آورای هم می خنید و
رعنا زنده ګی دیگری را در میان زن ها و دهن یاد گیرید.
های پر و جوان رحمان بای آغاز کرد. زند عنان چندین بار چن
برایش رنگ دیگری گرفت. رحمان بای هرسته شنیده بود.
که غضبانک می شد، فرید می زد؛
«زن پیچیا، ترا هفت نگرفته ام، یکه بوجبر داشتند. ام
آن دهود می کردند که دختران پیر
پول داده ام، پول ...
بعد چون می زد:
تاجان سه زن را به قبرستان فرستاده برسید. بعد هایه
نهمه، زنان و دختر
زراهم می فرستم، ترا هم ...
و زمانی که بادوستانش شاد و سرحد می
گی های جوانی ره
شادابیش را به
از من یاد بگیرید، هم عیش و هم پول.
قطره اشک در چند
و بعد باد در گلومی انداخت و ادامه می داد:
تلخ دیگری یاد
دختر قالین بافی را با هصرف پول زیادا فراموش کند که
گیرم. قالین می باشد و مصرف تویانه اش اش چکونه به اثر
یاهفت ساله بود، قالین بافی را آموخت. مدعی
نگذشته بود که قالینچه هایش خردباران زیادی
دوستانته می خنیدند. احمدان، اه ...

دشنه از پشت

جواید فرهاد

از عقب کاش که خنجر نخورم
 خنجر از دست برادر نخورم
 سینه زخمیست، ولی می ترسم
 دشنه از پشت مکرر نخورم
 چشمۀ صدق، گل آلوده شده
 آب از دست تو خواهر نخورم
 زخمی عاطفه ام هوش کنی
 زخم احساس تو از سر نخورم
 چای تردید کمی نوش کنم
 نقل بادامی باور نخورم
 افع، تشنّه ام و هیچ گفته

کیسه مال

طنزی از هارون یوسفی

کیسه میکنم، چی روان کیسه میکنم
 من در حمام دارالامان کیسه میکنم
 نی فکر جاه و چوکی و نی منصب و مقام!
 آسوده از متاع جهان کیسه میکنم
 ز تار، تار کیسهء من چرک میچکد
 آزاده ام ز چرک زمان کیسه میکنم
 دم کجاست، جان برادر ز بخت شور
 شد سالها که پشت خران کیسه میکنم
 ز زور دست و پنجهء خود جیره میخورم
 بی کنفرانس و نطق و بیان کیسه میکنم
 ز کیسه مالی، کیسهء من پر ز مفلسیست
 تف میکنم به مال جهان کیسه میکنم
 شبها که میروم لب گلخند به خواب ناز
 در خواب دست و پای زنان کیسه میکنم

چای تردید کمی نوش نم

نقل بادامی باور نخورم

افعی تشننه ام و هیچ گمی

خواب آرام کبوتر نخورم

در بیان های دور و پیش زن ها و دختر ها سر
کشیده بودند و مانند پرنده های پرو بال شکسته
خاموشانه و اندوه های رعناء و رحمان بای را تماسا
می گردند. زن ها و دختر های رحمان بای هم
آمده بودند. آن ها هم خاموش بودند. رعناء زیر
لگد های رحمان بای می لویلد. رعناء تصمیم گرفته
بود تا چشم هایش را به روی رحمان بای نگشاید.
دلش نمی شد که باز هم چهره نفرت انگیز و
چشم های وحشت زده و پر خون رحمان بای را
بینند. مثل پرنده پر و بال شکسته، زیر بوت
های سنگین رحمان بای می لویلد. رحمان بای سر
از پانمی شناخت. دیگ خشم و جنونش به جوش
آمده بود. مثل یک حیوان درنده و حشی می
غزید و رعناء را لگد می زد. از موهایش می
کشید. اورا به هرسو می انداخت و فحش می داد.
اما رعناء چشم هایش را یک بار هم نگشود.
خودش را یشتر با بیوی خوش خاک های باران
خورد، با کشتزار های سرسبز و عطر شگوفه ها
و سرزمنی های ناشناخته و مرموز احساس.
نزدیک می یافت و رحمان بای را یشتر خشمگین
نمی ساخت:

- توریست ها منتظر هستند، توریست ها،
قالینچه را باید تمام می گردی، زنگ، غرا
و رعناء در دلش گفت:
- خاک بر سر توریست ها، خاک بر سر
توریست ها.
- بوی خاک های باران خورد را احساس می

احساس کرد که سرش می چرخد. فهمید که
دیگر نمی تواند بیایستد. رحمان بای همچنان داد
و فریاد می زد. صدای توک شانه های قالین
با فی از درون خانه های گوش می رسید. زن های
دیگر رحمان بای سر دستگاه های قالین با فی
رفته بودند. رعناء آرام روی بام نشست و به دیوار
تکیه داد. دوشه بار سرفه کرد. بلغم و خون تف
کرد. چشم هایش را بست. سبزه ها و شگوفه ها
رادرنظرش آورد. گرمی آفتاب تن بیمارش را
نواش می داد. همه جابه نظرش کشتزار های
سرسبز درخت های پر شگوفه آمد. همه جا برا
از عطر گل ها، آفتاب درخشش و آسمان
آبیرنگ بود. در همه جا پر وانه های رنگین می
پریدند. خودش را میان پارچه های سپید ابرها
یافت. بوی خاک های باران خورد را احساس
مزموزی را در وجودش بیدار می ساخت و او را به
سرزمنی های ناشناخته، شوق و احساس می
کشاند. ناگهان صدای غور و غضب آلود رحمان
راز فاصله بسیار نزدیک شنید:

- زن بد کاره، تواین جاچه می کنی؟

رعنا فهمید که چه واقع شده است. از جایش
تکان نخورد. چشم هایش را هم نگشود. تصمیم
گرفت همان طور در میان ابرهای رنگین و
دلزیز ش بیاند. فکر کرد که با گشودن چشم
هایش بار دیگر از میان ابرهای سپید آسمان در
چاه تاریک و خفقان آورمی افتاد. لحظه بی بعد
لگد های محکم و سنگین رحمان بای به سر و
تنش باریدند. چیغ و فریاد رحمان بای اوج گرفت

تف میکنم به مال جهان کیسه میکنم

شبها که میروم لب گلخند به خواب ناز

در خواب دست و پای زنان کیسه میکنم

من کیسه مال نامی و مشهور کابلم

پوی

خالک های ۰۰۵

خودش می بالید و می گفت:

- اگر یکیش مرد، دختر قالین باف دیگری
می گیرم، فهمیدید؟ دختر که چهارده ساله
، قالین باف دیگری را....

همه می خندهند. قهقهه می خندهند. رحمان
با هم می خندهند. با خوشحالی می گفت :-
از من یاد بگیرید، از من.

رعنا چندین بار چنین گپ هارا از پشت درهای
بسنده شنیده بود. سه زن دیگر رحمان بای و
همه دختران پیر و جوانش نیز این گپ ها

خبر داشتند. اما به رو نمی آوردن. دنیا نظر
آنmod می کردند که چیزی نشانیده اند. اما
رعنا از این گپ ها همیشه حیران می شد و می
ترسید. بعد هایماری و سرفه های که در جان
همه زنان و دختران رحمان بای خانه کرده
بودند، به او هم سرایت کرد. شگوفه ها و تازه

گی های جوانی رعناء را گرفتند و شاخه های
شادابیش را به زودی تکانند. باز هم چند
قطره اشک در چشم هایش حلقه زدند. خاطره
لکخ دیگری یادش آمد. هیچ نمی توانست
صدای غضنیاک رحمان بای که از درون حولی
بلند شد، رشته روباهایش از هم گسخت:
- رعناء چاست؟ رعناء...

مانهن دانیم، گجارت، مانهن دانیم .

رحمان بای با تعجب پرسید - :

نمی دانید؟ چرانمی دانید. اورا پیدا گنید.

کار قالینچه ماند، تورست هامنتر هستند ..

و بعد دوشه بار فریاد کشید:

- رعناء، رعناء! کجا گم شدی رعناء!

رعنا فهمید که آن چه پیشین بود، حالا فرامی

رسید. حرکتی نکرد. بی اعتبا فریاد های

رحمان بای به دور دست های خیره شد. ازداد و

فریاد رحمان بای هراسی در دلش راه نداد. به

کشتزار های سرسیز و به شگوفه های درخت ها

که از گرمی آفتاب جان تازه می گرفتند، نگاه

کرد. نمی خواست لحظه های شرین و دلزیری

را که داشت از دست بدهد. دلش می خواست تا

دم مرگ چنین حالتی داشته باشد و پر وانه های

خیالش همین طور آزادانه به سرزمن های

ناشناخته، شوق و احساس پرواز کنند و

وجودش همین گونه از خواهش گنج و شیرینی

لبریز باشد. رحمان بای همچنان فریاد کنان می

گفت:

- رعناء را پیدا گنید، او باید قالینچه را تمام

کند. توریست ها منتظر قالینچه هستند .

همیشه از نام توریست ها بدبندی می آمد. تا حال

آن هاراندیده بود. اما شنیده بود که توریست ها

آدم های پولدار خارجی هستند. فکر کرد که اگر

این توریست هانمی بودند، به این حال و روز

سیاه نمی افتاد. در دلش گفت:

گیش می کاست. دنیا به نظرش زیبا و دلزیر

می آمد. فکر کرد نباید لحظه های زیبای زنده

گیش را با خاطرات تلح گذشته هامکر سازد.

دیگر نمی خواست زود بسیرد. دیگر نمی

ترسید. دلش می خواست از لب بام مثل پرنده

بی پرواز کند. میان ابر ها تا دور دست ها برود

اما می دانست که نمی تواند.

نا خود آگاه به انگشت هایش نگریست که

استخوان های کبودرنگش دیده می شدند.

نا خن هایش سوزش می کردند. ناخن هایش را

تارهای قالین زخم و پرخون ساخته بودند.

خودش را مثل پرنده، زخمی یافت که

پربالش را شکسته بودند. به آسمان دید. از

زنگ شفاف آبی آسمان و پارچه های سپید

سپید ابرها خوشش آمد. دلش شد پرواز کند

و میان ابرهای آسمان بال و پر بزند. دنیا نظر

ش زیبا و خواستنی شده بود. همه جارا سیز

رنگ دید. همه را پر شگوفه یافت. عطر خاک

های باران خورده شوق مرمزی رادر دلش

بیدار می کرد. نمی دانست چه می خواهد.

مضطرب و نا آرام بود. همه می دلش را

تکان تکان می داد. هیجان لذت باری تنش را

فرامی گرفت. می خواست کاری کند. امامی

دانست چه کاری. ناگهان صدای تکانش داد.

صدای غضنیاک رحمان بای که از درون حولی

بلند شد، رشته روباهایش از هم گسخت:

- رعناء چاست؟ رعناء...

ش چکونه به اثر لت و کوب رحمان بای تلف

گردیده بود. بار دیگر به کشتزار های سرسبز

راخی خپل برخليک په خپله و تاکو

ایا اوس هم واکمنان د خپل ولس پر مېت س

لري؟

که تامسي درمنيو له لاري خپل هبواو ته د هبواو شخ

خپریال ستبدله ليدلي وي، شايد احسامن مو ک

د ټپولهه ماس

چي ديو انسان زونه خومره ارزښت لري او باه

ههاعنه خا

زونه د هغه د خپل او هبواو لو لهه پاره خومه پښتو

اهميته ده ده او پايانه نوموري خپریال د ځغورلو کړل.

خومره نپولو موسمه کړي ۵۵.

د ده ده ادامسي حال کي ۵۵ چي همدا او س هر دهري په

په لسکونه او سلکونه زمهون هبواو ده

خپل کي

طالبانو او دولت چارواکو له خوا وزل کړي او

استاد پژوا

هېڅي وګړي ورته خپل پام نه اړوي. له سدرهه جعلې دند

دي کار نه د دولت چارواکو او ته طالب چارواکو ده

خپل خپلې بدېږي.

ایا فکر کوي چي د افغانانو وينه رنگ نه لرزه افغانست

دوی په رکونو کي دوینې پرخايو اوهې بهړوي.

وکومارل

کله مو فکر کړي چي ولي بهړنیو نه د افغان

پرتله زيات اهميته ورکول کړي او ده ارزښت ده

کي ده افغان

خواب خرکند ده، هده دا چي، دوی په خه ورمه

ېچي خپل خان ته ارزښت ورکول او خپل ارزښت وطن ته ر

او دا موږ یو چي خانته او خپل ولس ته ارزښت

۹۵۳ ده

ورکول او هم نه شو کول چي خپل ارزښت وطن ته

کومارل

زمور دنس نېمګړې تسا ده چي د خپل واکمنا

مشرانو په تاکنه کي تېراوژي او په نپولو هم سرمه ده ده

کار نپولو

که د فرعونانو تاریخ که کښه وشي، نو داوند کي

کوي چي د فرعونانو ده منځه ورنکي او هم او هم

کونکي خلک وو، اوس نو په افغان ولس پوړه زښتون

لري چي خپل برخليک په خپله و تاکي او په خپل هوا اړیانه

کي د پېښه توډو مځه ونسی.

لکه خنګي چي د من حرجي د جوړیدو دهولوړه.

روانۍ ده او د ده جرجي کي له لاري کډا شی

السانوی

نه ده اړیانه

که ده اړیانه

کي ده اړی

سوادگرو جوړ دی جي اومنې مئرې يو اغوا
سوداګر دی . تاکل مشوي ۵۵ اتاق نور دغونه
کړاچي او اسلام اباد کې پرانېستل شي جي افغان
پاکستانی سوداګر له ټزدی خپلې متونزې ور سر
شريکي کړوي .
ښاغلي حافظي وویل جي د نوي سوداګرېز اتاق
جوړ بهو به د سوداګرۍ کچه نوره هم لوړه شي .

فہرست : یہ اسٹاکِ شترن دب شو ۶۷

ریکارڈ کی فوریز پہ نری کی دشمنو خلکو نوملر
لیست خور کری دی۔ د مجلس پہ خبرہ پہ نری کی
خواد پایاو شمپر پہ ریکارڈ کچہ لور خلی دی۔
کال د شمنوار پیانو خلکو شہر پو سل پنخوس وو
ی اوں نہہ سوہ شپر خلوبنست ته رسپلی د مجلسی
ر چلونکی واپی د شتمتو خلکو دیربارہ دیوہ گکنندی
یوال اقتصاد ایازہ ۵۵. چی ۵۵ پہ خبرہ ۶۰ م کال

د اړو اښاد استاد عبدالرحمن پژواک ژوندليک

دال حب مع دلته غر او کمه نشته

نیشنل کارکوریٹ ایکٹ، ۱۹۷۳ء کے ایک شعبے

هلهه نی خپلی زده کری په بسرا یا مسراه مخ ته یوری او
همدارنگه شعر او ادبیاتو هه ده دلخواه او استعداد له
امله نی د حسینی لپسی به کفرانسونو کمی خیل شعرونه
او مقامی لوستای او همدار از دلپسی د فریاد د بولبلی د
خلالنده متوری به توکه بیزندل کهده.
نو هو پی د لپسی تبریزی ای دوری و روسته دهقه و خت په
یواخنی فاکولتی (طب یوهنی) کمی دود کاله زده کرده
و کره. په دی و خت کمی د نوموری بالار چوی به مسراه
محکمه کمی یه د تمیز در پیش به توکه کار کاره، د زدزه

د درېلو (قلی سکتی) له اهله و مر.
دهه د پلار ناخایي هر ینې ۵ نوموری بر کورنۍ او د
ھغونې يې راهه ژوندانداوه او ژوړ اغیز و کې، خونګه چې
د استاد پېژواک مشرورور په شمال کې د قاضې به
توګه دندې پرمەن وېڅل شوی، او استاد پېژواک د
کورنې د مشر په توګه د پلار له هر ینې وروسته ۵ کورنې
سرپرستي پر غاره واخښتله، دخبلو ورئونو د پېږو زونې
او د کورنې د نورو غړيو د په پالولپاره او شو چې
زده کړه پېړو دې، په کامپل کې یې خیل بډنې کړو
وېډولو او د کورنې، غوري یې برته د پاځانګو سېمېي ته

استاد پژواک عملی کار دوخت د مطبوعاتی په خپلواک
ریاست کې لوموی د زیبارن به توګه او وروسته په
نوروله مسوولیت تخته د کو دندو کې پیل کړ.
د پاڼه د ۲۰۱۳ کې د کې د ۲۰۱۴ کې

اقسام او نهیز له (amas nashken) خخه
افغان نوموتو شاعر، عالم او سیاست پوهه خدای ج
بخشنی استاد عبدالرحمن پژواک د قاضی عبدالله زوی
په ۱۲۹۸ه ملزیز کال کي دي تری ته ——ترکي
و غورلني.
د پوهه او دکاوت نبې له کوجسوالي خخه د
عبدالرحمن (استاد پژواک) به خبری کي بشکاریدي
نوموري خيلی لومړنۍ زدہ کړي له خبل بالار خخه چې
د خبل وخت مشهور علم او فقهه وو، او هماندانګه کله
خبل مشر وروو قاضی حفظ الله خخه په خبل پلري
خای کي چې د ننگرهار ولايت د سره رود ولسوالۍ د
پاغړیو کل دی، زدہ کړي او مځکي تردي چې
پاغړیو کلی ته نېږدې د (مطلع دانش) لومړنۍ
ښوونځي کي شامل شي، د لومړنۍ پوهه او لوست ل

نعمت خشخه بر خمن و
عبدالرحمن پژواک په دغه بنوونخي کي له دوو
کلنوونزه ۵۵ کوري خشخه وروسته دې تهار شو چې له خپل
پلاز او کورنې سره د خو ګڼانیو ولسوالي کوري ته خای
پدل کوري، خکه د نوموري پلاز قاضي عبده الله د هه
خای د محکمکي مسوولیت بر غازه واخیست چې خ
موهده وروسته بیا د کابول مراغه محکمکي ته تبدیل شو.
نوموري د کابل بزار په ۵۵ افغانانو سیمه کي یو لوی
کور واخیست او له خیلې کورنې سره هلتنه اوسمدله
عبدالرحمه په اک د حسره به لې که شاما ده

مساوی ارخه توگه خان به تبریزی توپوی و مهی
دا شومره دخواشی خای دی چې ۵ بیوه شهروندی
و گنري دزغورلو له پهاره پسخه تنه طالبان پربندول کبوري
او د همه د یوه افغان زړان د پرسخليک په اړه هاډو هېڅ
خبرې نه ترسه کېږي.
ولس د طالبانو او د دولت د واکمنو دا دول
اعمال خه تعبیرولی شي: ایا دي دواړو ډلنو که د یوه افغان
وينه هېڅ ارزښت نه لري؟
ایا زهړو او مني انتخابي دولت یوازي ۵ بهرمانو پر
وړاندې مسؤولیت تري او خپله د افغانانو پر وړاندې
خان مکلف نه بسوی، ایا لا هم دولت او د همه مخالفین
خواهیمه، دا ده کېږم.

وکره همدا لامل به و چی به لوهری سر کپه به له پوه
چارواکی نه ولس خبل ملاتر و پندو اور بیا به ورومندله
هده سره لام او گزیوان شول. خو یو شمرپر خوکی
مینو چارواکو چی و به نی لیدل، نور له خبل ولس خخه
جلایاتی دی، نو له خبل ولس سره بسے به زور کلی
کول پهل کول او هنجه بسے نی کوله، خود شوسلو او
چنگ له لازی خبل ولس ۵۵۵ داکمنسی غزاری
اینبوشلو ته اپاماسی. دا چی پر یو ولس د خان منلو له
پاره به کار ۵۵، خو به خیلی وفا داری، سر برندنی او
چوپر سره ۵ هله ولس د وکپو زونه تر لامه شی، خو
دا کار بسے نه کپده او ددی پر خای له زور او فرعونیت

عرض دا ورخ دیز کرامو د ورخ به نهه هم یاد بیوی چې
 هفو کړونګدراوو ټه چې . به فعالیت یسي کسری و ټي
 دډونې چاراوکو له خوا جایزې ره کول کښږي او د
 هباد په ګټوت ټکي مانځله کښږي .
 اعلمی حضرت غازی امان الله خان به په خپله ۵ بسز ګړ په
 مبله کې ګلکوبون کاوه به خپل لاس به ټي قلسه کوله او
 بز ګړ انو ته به ټي جایزې ره کولې . بیا وروسته ۵ کونې
 وزارت په رسمې توګه ۵ دا ورڅنځله او اوس هم
 نوروز د ټول ملت د خوشې . ورڅن .
 خلک په دی ورڅ خانګړې خواره پخوی او شرست
 شوی مهربو او کوچې پر کورونو وېشي .
 په دې توګه نوروز له پېنه زره کلونو خنه لا وړاندې
 پېل شوی او کال په کال د تاریخ به پوریو قدموونه په دې
 هموريه نوی طبیعې ژونډ راوړي . نوی کال او ورسه
 نوی کار راپیلوی او پر موب خوشې وېشي .

له خپلو کامیابیو خنخه مغفوروه کبده. نوموری خپل
شخصیت د الله (ج) به رضا کی لیده او بول اعملمی د
الله (ج) در عالمه باره وقف کری وو، دا طبیعی وه؛ هر
هقه خوک چې خپل مقام او لوړتیا د نورو به چوپر او
رضا کی لنوي، دخورا ټینګ او لوړ شخصیت خاوند

د پیغمبر(ص) د شخصیت په موجودیت کې، مسلمانانو
په پای کې یو لوی خواک رامنځخه او د سترواک
څښتنان او ساتونکې په ګونډو کړل، دا ټه هنار نړۍ
ههه کسانو چې پیغمبر(ص) یې له خپلو وطه پرهاشت
او تحقیر سره شری و سرونه یې د خې د توری بر
وړاندې بشکه کړل. خو ډی لوی شخصیت د مکی د
جاھلانو او ګفارو اعمالو ته ونه کتل چې هفرو آله
مسلمانانو سره خه کړي وو، بلکې د دوی د وړاندې یې
د بینې او مهرباني، لاز غوره کړه او هېڅکله د دوی نه د

عج اخیستلو په هڅه کې نه شو.
 محمد(ص) په ۵۳ هجری کال ۳۵ کالو به عمر له
 نوي مسټر کې پئي کړي او د بشريت د ځغورلو له پاره یې
 د الله(ج) مسټر کتاب فرانکریم او احادیث ترڅا پېښوشن
 او د حججه الوداع به خطبه کې یې مسلمانوونه وه وپل هر
 هېډه چا چې ۵۵ میاپښتو او فرانکریم لار غوره او عمل
 یې برې او کړنو د دننا او اختر له کړ او نو وزغورل شو
 او هېډه چا چې دا خه ونه مثل نو له لاري سیوا پاتې شو

او خیلی موختی ته رسپدلى نه شي.

یا اومنی ایران هوا افغانستان ته روره ود، نو حکم کو
روز به پارس کي هم د اختير او مهلي ورخ شوه.
په دې ترتیب نوروز د افغانستان په تاریخي ژوند کي
تلپاتي ورخې به توګه پاتي شو، د مهلي او اختير د ورخ
په توګه پاتي شو او د اقتصادي، طهی، ګلتوړۍ او
ټولنېز ارزښت په درلودلو سره د افغانانو له ژوند سر
مل راغي.
پنځه سوه کاله وړاندې په اومنی مزار شریف کي چو
هله وخت دا سیمه خواجه حیران نومیده د حضور
علی کرم الله وججه مزار کشف شو، نو له هله وخت د
د نوروز د ورخې مهلي هم ورسه وترنه شوه او په د
وخت کي چې دا سیمه ټوله د غایړو له سررو ګلکو
ډکېږي د سره ټکل مهلي راهنځ ته شوه چې ته اومنه
شور او زوپړ راونه ۵۵.
د سره ګل مهلي ته کال په کال د نوروز په ورخ
لېټنټ ډاکټر ګورنر ګونډل، چې ګټه د چې ګټه، ۲۰۱۷

اعستان نه کوب _ زوب او حی دنیوی سیوا
ددی ترونو نو په لر کی مسلمانان مطرح شول او د
ایز بہ تو گکه پی خان بر نورو و ماهه، همدا و چی و رخ
ورخ له دوی سره د نورو سیامی چلوا بهیر و نو همکار
او زرده منو زیتابدہ.
پیغمبر(ص) د خیلو هخو او جهاد په لر کی هیڅکله
پوهه لاره ټیسکار نه در لود.
هقدیده طبیعی دول حالات او شرابی ارزوزل او به هک
به پی سمه پربکه کوله او د پویکې د ډلی کولو له په
بسه پی پر خای ګامونه پورته کول. هقد د عوتوت او
دین دېرا اختیا موخي پو په لپی په سیامی خیر کیما
دیلوماسی سره تھقوولي، زور او خواک پی به خ
خای او دیلوماسی نې په خیل خای کارول او ان به ده
کار کې له خیل مخالفینو شخه همانده او خیر که ود.
پیغمبر(ص) نه ستی کېدونکې بخت ددی لامل شد
چې عربان پو په سل پی اسلام ته مخد کړي او

محمد(ص) ایمان را پر
 لکه خشگه چی د اسلام دیمنان د اسلام د پراخته
 و اندی لام تر زنی نامت نه وو، پیغمبر(ص) د کله
 همدي هخچ ته په کتني سره له مسلمانانو نه د
 کولو او مو خي ته در مسلدو بر لارو چارو غور کاو
 لکه یک چتو میاسو د حالات خارنه بی کوله.
 د پیغمبر(ص) لکه نور پوخي سر لبیکران، فتحه بی که
 هاهنه بی خورله، له دیمنن سره بی توافق کاره او د چک
 د گهر تدبیره بی نیوں.

خرد پی سپریت او بسیاره بیوی بیوی
بند تاخونه او نیانگی بیه تهیمه کول او کر گنرو به ده
لازمی لار بیونی و کنکی.
ده دنوروز و رخ د کنست او کار له پاره د پیسل و
وقاکله، د اورخ بی له دی کیسله چی د کار ورخ و
مهلی او د کر گنکی دنمایاشی جارو له پاره خانگی
که، به دی ورخ به کر گنکله به نمایاشی د ول کید
غواصی به د زمی تر هومایی و روسنه به کار لو بدل ا
خوانو او بیا ور و کنستگو و منی به هم و رسه خوچند
او به کار لو بدلی
به اوستایی او زردشتی دوره کپی د نوروز و رخی ته
دی کیسله چی د کار او فعالیت د بیلد و ورخ و
هبواد د ودانی او ایادی ورخ وه د طبیعت د بکا
زما ورخ وه او د خلکو د خوبی ورخ وه، مذهب
تقدس او مسیحیانها هم ور کره شود او خانگری، مذهب

د بدلر په جنگړي سره د اسلام نومهالي پېغهډه
ته د وسله والي مبارزي او جهاد بنوونه وکړه او دا
ایيات ورسوله، که یوره ډله هر خوږمه هم کمزوره
په وسه وي خو چې د حق او عدالت په پلوی، په ډو
او ټېنګي ارادې سره و جنگړې، له شک پرته الله
دوی مرستندوي دی او پېریالیتوب د دوی په
کوئي.

د بدلر به جنگړه کې د کفارو لس تنه وتلي هشران و
شول او زیارات هالي او خانې زیانونه ورته او وښتل.
کفاررو د بدلر له جنگړي پو کال وروسته د خپا
اخیستې په موخته د هوهه جنگړه پر مسلمانو وتبله.
دا جنگړه چې ورومنه د احد جنگړي په نامه ون
شوه، د مسلمانوون دې نظمي، له کېله د مسلمان
هاتې سره تمامه شود. پېغمسو (رض) ددې پر خای
دې هاتې خځخه خواشيني شي، هفه پې د جنگړو پو

تکلاره او د الله (ج) اراده و بله.
 ۵ پری نشودل چی به دی هاتی سره د مسلمانانو ر
 کمزوری شی. له جگیری و رومسته بی د یوه بهه تد
 دیلوهاسی له مخی له کفارو سره دنابرابرو شرابه
 ترون چی کفارو تده کی زیات امیازونه ور کر شه
 وو، د حلبی د ترون په نوم لامیک کر. ددی تر
 لر کی پیغمبر (ص) د سوله بیزو شرایطو نه بی په
 اختستی سره د مسلمانانو کارونه سر مشته او
 دعوت بی له مدینی نه بر هم پر اخده کم

پیل شوپی، زمی او تحویل سه دی - چې سپا
رغونو او د غرونو ملنو هه تال د طبیعت ننداره
کوله، گلکونه به یې په دستارتونو او ورسانو
ایښدول او له شیلیو او ګلکېبیو سره به کور
رامستنډل.
دوی به د نوروز ورڅه مسیورتی لوړو، مسنا
اتیونو مانځله او د طبیعت په پراخه غږ کې،
از اده هوا تنفس کوله.
یو روایت دا هم دی چې د سامانی مشهوره هم
هم د نوروز په شې یا ورڅ کېدله چې مسنا
خوښی به کې وي، خوانی ته رسبدليو زیما
د مسوولیت کمرسندونه و ترک کېدل او په
کلنو زلو او تجوتو به د خپل ګټه ژوند له پاره
لیدل کتل.
داریانا مدیر او هوپیمار پاچا یاما به بلخ کې کړ

ریا رہے۔ در سب سے پہلے اپنے بھائی کے لئے ملکی نامی
تبی یا پہ ..

ناشیزو
دعوت
(ص) لہ
له چہری
دو کسو
ن شهرت
(ص) ر
سبت یہ د
نو تعلیم یہ
ابراہیم
اہ ۱۹۵۳

ورخ ترو رخی تیکجیوی، نوب پر بکھرہ یہ و کرہ
دین تد لہ یوہ بل خایہ پر اختیا ور کری، دا خا
وہ دعیدنی خلک جی دامہل د فرقہ یہ ش
تریکنیو یہ اور کی سو خبدل، د مسال
پیغـ(ص) په ورنگ سرہ، د دوی
ورور گلنوی او بیوالی رامنختہ شول او محـ
دیر ڈر کوکی شول له دوی خجھ یو سیا می
جور او د دین د پارختیا له پارہ دے و کاروی.
لا ڈپڑہ موہ ۵۵ و تی نہ جی د اسلام بہـ
مسلمانانو خوا کامہلدو یو خل بیاد مکی کفـ

او لپڑه کي اوجول او دوي پرپکه و کره چ
 ڙ کهداد هي ٻايد پر مسلمانانو فشوار راو
 مسلمانانو په له منځه ورو سره د اسلام د پرا
 ونيسي .
 د مکي گفارو پر مدینه د ڀوه درانه پر غل تيار
 او مسلمانان د ڀيغمير(ص) په همشري، د هفتو
 ووتل او دوازه لبندگري د بلر په ساحه کي
 اوونشي .
 د جنگ د مسلمانانو د ٻنه چمتووالی او اودا
 پ ياروي
 پ ياروي، د
 جوخي، د
 پو انسان
 پ عيارزي
 د 555
 ور

مُلَادَ الْكِنْيَةِ يَا بَهْ ...

ل ه از پیشنهاد
هو از دنیا پنکلی وه، د بسلی هوا او
در لودونکی وه، حاصله تجزی او زرخیزی خ
اف دلنوی، د خوانانو پیاوی هنی بسی در لسو
توک میشانو تجزی او همشوری.
دارین بیوهانو او متور پیژنلدنکو حسابونه و
امسان کپ که دل بر جونه و تکل اول ۵۵۵ م
تک د
نتیجه که روته معلومه شوهد چی د هوا دا
بدلون ورخ د شبی او ورخی د سمنون ورخ
تو دی ورخی تکه د نوروز یانوی ورخی نور
او شریز کال بی له همدی ورخی شخنه بیل کم
له همدی خایه د نوروز ورخ د ملی اختن و
شوه او د اختن معنی ارو اپاد کوثر غوریا
پیاوی فیلalogست و به ((عکنیر کری او
سره د گلخانی موسمی دوره تبریدله.
له همدی ورخی نه د گلگشت او میزه ک

آنچه که میخواهیم عرض کن
ینست که، فرید رستگار را میتوان
آنگاساز موفق، یک نوازندۀ خیل
ی بدلیل، و توانا در میان نسل امر
شمار آورد.اما صدایش توفیقی بر
آغاز خوان، ایدست فنا و ده است.

یکی از اصل های هنر آواز خوانی،
بودن صدا و اجرای دقیق و شنوایی
هاست. هرچند که آدم سختکن
پیگیر دهنر آواز خوانی هم است
شقانه به این هنر، دل بسته است.
فریاد چشمکش، در استانه

رمضان سال ۱۳۸۵ خورشیدی، سه
به کابل داشتند و در آنجا یک کنسول
وده آهنگ تلویزیونی، اجراء کردند
سفر، پس از سالها مهاجرت صریح
گرفته بود. در این کنسرت، وده
آهنگی به زنان افغانستان خواند..

بـشـکـنـ. توـیـخـ تـرـانـهـ رـاـ بشـکـنـ. دـلـ سـرـدـ اـیـنـ زـمـانـهـ رـاـ. بشـکـنـ. تـاـ کـوـچـهـ بـهـ رـقـمـ آـیدـ اـزـ آـوـ بشـکـنـ. بشـکـنـ تـاـ چـنـدـ خـامـوـشـ وـفـرـامـوـشـ. خـواـهـ خـوـانـدـ؟ آـهـنـگـ هـمـ بـرـایـ اـفـغـانـسـتـانـ کـ،ـ دـنـدـ دـاـنـ: آـهـنـگـ مـیـگـردـ:

نفس، نفس بکش افغانستان
خود را تو از قفس بکش. افغانستان
چشمهاي ها، سـتـ
مـيشـن
ستـارـهـ هـاي دـوبـارـهـ. مـيشـن
تـاريـكـيـ هـا، بـراـيـ هـا پـارـهـ پـارـهـ مـيشـن
وـاهـنـگـ دـلـشـينـ وـغـمـ آـلـوـدـ هـمـ بـ

ستودنی و احساساتش پذیرفتی است.
استعدادش، مثل گلهای بهاری، همیشه
شگفته باد.
وچمه و فربه رستگار، سی دی دیگری
هم دارند به نام نوی رازی که هردو اکثر
آهنگ هارا به زیان عامیانه و گفتاری
اجراء کرده اند. این آهنگ ها که خیلی
دلنشین استند، جا جایی ملالت خاطر
هم بار می آورند. چون اکثر آهنگها با
موسیقی غربی اجرا شده اند و چنین
موسیقی ای، شنونده همگانی و فراگیر
ندارد. یعنی شامل ذوق همه نسل ها
نمیشوند. اگر فرض کنیم که اکثر این
آهنگها، رنگ و بیرونی محالی
وفولکلوریک دارند، مانند: (فاسله،
ماصله دل، هل، هن بیننگ و ...) بمنظور
بنده، همه واژه ها را نمیتوان فولکلور
عنوان کرد. در این سی دی، که هفده
آهنگ ثبت شده، چند آهنگ خوب
و شور آفرین هم هست که شنونده را به
وجود حال می آورد. اما به حیث مجموع
چنگی به دل نمی زند. میتوان گفت که

سر زمین ما زاد گاه مولوی است
زادگاه شاعر بزرگ مثنوی است
در ترانه (بم) میخواند:
هردم که (بم) مفتخر گرم
میشه باز هم یک آدم گرم
ای دنیا، ای دنیا
ای پایان، ای بالا
گه ای (بم)، نباشه
زنده گن میشه زیبا!
آلوجه، از نظر اجرای آهنگ ها با وصف
آنکه در دیار بیگانه ساخته شده، زیبایی
کلام، تلفظ واژه ها بسته توں میلودی
توانسته است رابطه نزدیک شعر را با
میلودی بسیار وجود آورد. فضای ثبت
مخصوص اطفال مثلا برای یک کودک تا
سن مکتب رفتن آن در نظر گرفته شده
است. بخصوص آهنگ (لالای) را که
وچمه اجرا کرده بسیار اولین بار به
زیان کودکانه، توام با ماهر مادر، تنظیم
گردیده. که هدیه آنرا برای کودکان
افغانستان اجرا کرده است. این آهنگها،
شم و شاهزاده ای آموزش الفاب ای.

وجیهہ و فرید رستگار

وکارکرد های جدید هنری آنها

کوشیدند و آهنگ هایی راهم به ثبت رسانیدند.اما این غربستان،هرچه بود، فضای باز و محیط تنفس کردن و آزاد زیستن را داشت.بدون شک،آهنگ های جدید این دوهنر مند،همراه بود با تجربه های نو و برداشت ها و سبک وشیوه های نو نخستین (سی دی) که در دیار غربت به ثبت رسید[لک خوش باور] این جفت هنری بود.فرید و وجیهه،بعنوان میراث دار هنر شان، پای دختر کوچک خویش هدیه رستگار راهم به دنیای هنر موسیقی و آواز کشانیدند و دست هایش را گرفته پای پا به فضای هنر آواز خوانی بردند.با ارزش ترین کار هنری این دوهنر مند، در دیار غربت،از همینجا آغاز شد که بدنیای کودکان روی آوردند و همراه با انان، آهنگها و سرود های کودکانه را سر دادند.راه یافتن بدنیای کودکان،و با آنها هم می شدند،خیلی لذت بخش و دوست داشتنی است.که در نتیجه عاین کار ها،فرید و وجیهه و هدیه رستگار،سی دی آلوچه را به ثبت رسانیدند.اعشار و تصنیف های این سی دی را شاعر و نویسنده توانای کشور دوکنور سمعیح حامد سروده و تنظیم کرده است.در واقع،دوکنور سمعیح ماهه خواسته است و سیله ای برای به اندن هنر،نمجهانان

وتصنیف هاساخت و آنها را به پله های
شهرت و محبوبیت بالا برد. در
واقع این چنین تصنیف ها و بس از
آهنگ های دیگر مانند آن، فریدادی
بود که هنر مندان را بدون درنظر
داشت سلیقه ها و مزرات های اید یو
لوژیک، به وصل شدن و هدم
و همداداشدن، فرامیخواند. عاشقان
و شیفتگان موسیقی را پر و بال پر واژ
میداد و رفتن در میان مردم، رادر دلها
زنده میگرد. در همان سالها، (دهه
شصت خورشیدی) وجیهه و فریده
رسنگار، با اجرای چند آهنگ میهنی
از جمله (کاریک سریازو سرباز
وطن)، به اوچ شهرت و محبوبیت
رسیدند. که شعر این آهنگ هاراهم
امیر جان سبوری، گفته بود:

غم گندم تو میخواهی بخوانم
مگر مردم چه میگن؟
بگوش طفل مردم، غم گندم، چه
میگن؟

یکی بنشسته بر تخت تماشا
تماشا میکند. غمهای هارا
یکی دور از غم دنیای مردم
پیام بیغمنی باهم می فرستد
کسی، بسا کسی؟
برادر بسا برادر

وجیهه و فریده رسنگار، دونام
آشنای هنر موسیقی درکشوار
ماست. این دو هنرمند آواز خوان
محبوب، از انگشت شمار آواز خوانانی
اند که صدای شان در همه گوشها آشنا
و مهرشان در دلها پیر و جوان پا
بر جاست.

هنر این دو آواز خوان، محصول دو
زمانه، متفاوت و دو شرایط با هم
متضاد در تاریخ زنده گی هنری ایشان
است. روگار جوانی آنها، با جنگ
تحمیلی و خون ریزی و آتش واندوه،
همراه بود. آنها، نماینده یک نسل با
لنده و نتو پا و جوش و خروش هنر هایی
بودند که در زیر چتر نهاد های حاکم
بر اوضاع وقت، سر برآورده بودند.

در چنان محیط و فضایی، از
میان نسل جوان در عرصه هنر آواز
خوانی ارکستر کل سرخ و باران
و دیگران از زیر خاکستر گرم زمان
سرپریون کردند. تبارای مردم، سرود
های میهنی و مزدهی!! بخوانند در
همان شرایط جنگ و آتش و خون
و انتقطاب های فکری، فریده و وجیهه
رسنگار، آهنگ صلح و آشتی و سرود
های رهایی انسان از قید ظا بطه ها را
خوانند:

مسخ اهم در جای آدم باشد

رسکتار، هنگ صلح و اشتی و سرورد
های رهایی انسان از قید ظا بطه هارا
خواندند:
میخواهم هرجا که آدم، باشد
دلش بیغم، باشد ای یار!
میخواهم آرزوها خوب باشد
نهماها، مغلوب باشد
در سر نوشته آدم غیر از
خوشبخت نباشد، کاشکی!!
شعر این آهنگ، از امیر جان سبوری
بود امیر جان سبوری، که شاعر آهنگ
ساز موفق و آواز خوان خوب هم
است. برای بسیاری از آواز خوانان
چون کشور در همان سالها، آهنگ ها

پیام بیشتر با هم من فرستد
نیز بگویید
لاین را برادر بگویید
کنی از پسر دیوار جدایی
بیام جنگ پیغم من فرستد
مرحله دیگر رشد هنر این دو
هنرمند رزمان مهاجرت و دور از
شدن از خانه و کاشانه خویش واصل
ها و ریشه هاست اما اصل وجود هر
انسانی ما همان انسان و انسانیت ما
ست ولو در هر کجا دنیا که
باشد و چیزی و فرید را نگار
در غربستان نیز بیکار نه نشستند و به
عقلالیت ها هندی خود بوسه
سیاه و سرخ و سبز رنگ بیبرق تسبیح

زیان کودکانه، توان با ماهور مادر، تنظیم
گردیده. که هدیه آنرا برای کودک معیوب
افغانستان اجرا کرده است. این آهنگ به افغانستان
شور و شوق را برای آموزش الفبا بر اینان
اطفال برمی انگیزد. در آهنگ افغانستانه تا
و سفر کودکان را دلبسته میسازد تا این
منابع تاریخی و افتخار آمیز کشور را زیر
آشنا شوند. و سخن آخر اینکه نفرت کار
خستگی از جنگ، پیامی است از جان کجا
کود کان افغانستان برای جهانیان.
سی دی آلوجه راهدیه رستگار، بر سیار
کودکان به غربت نشسته و کودک
گمنام و بی نشان و فقر زده کشور
افغانستان تحفه کرده است. که هنر است

آهنگ ثبت شده، چند آهنگ خوب
وشور آفرین هم هست که شنونده را به
وجد حال می آورد. اما به حیث مجموع
چنگی به دل نمی زند. میتوان گفت که
آهنگهای ملک خوش بساور، غنی تر
ودلنشیین تر از آهنگهای تری را ای این
دو هنرمند اس است. من فکر می کنم
وجیسه، با آنکه حالا در حد معین رشد
وکمال هنرمندی خود رسیده است.
بیشترین آهنگ ها را در همان زمان
جوانی خود (در افغانستان) اجرا کرده
است. یا شعرهای پر مغز، پر معنی
و دلنشیینش. در این هم شکی نیست که
وجیهه، شفاف ترین و رساترین صدا

ستاره های دوباره،
تاریکی ها، برای ما پاره پاره
و آهنگ دلنشیں و غم آسود
مردم کابل، اجرا کردن که
نام دارد:.
ای خیابان، بر بیابان.
میسوزد هر لحظه یک افغان
جار من زند انفجر
از گلوی آتشین هن
گور های دسته جمعی از
سر زمین من
باخ، بسکه تشنہ است

برای آواز خواندن را دارد. صدای
وجیهه، مثل یک روبدبار همیشه
جاری، مثل کاجستان همیشه
پدرام، و مثل یک صبح عطر آگین
بهاری، دلنین وزبیا است به نظر من،
هنرمند موفق آنسست که پس از نبودش،
هنرشن جاودانه بسماند، نه آنکه بیش از
خود او، هنرشن زوال پذیرد. نمونه
خوب اینگونه هنرمندان، یکی هم مثلا
زنه یاد احمد ظاهر است. هر قدر زمان
بگذرد، هنر او هنوز جاودانی تر نمیشود.

یو ملت یو قیمت

په افغانستان کې د هرې ټلفونی شبکې له هرې نومړې سره یوازې په ۲۹۹ افغانیو خبرې وکړي. خومړه سنه! تاسو به له افغان ییسمیم څخه ډیرې کتی وکړي. د موبایل د خدمتونو یوه ریښتیانی شبکه د افغانانو په واسطه، د افغانانو له پاره.

